

[Bækgaard.]

hvorved Kommunernes Udgifter har været stadig voksende og i Virkeligheden er blevet alt for store for mange Kommuner Vedkommende. Erkendelsen heraf, tror jeg, er Baggrunden for denne Udvidelse af Ligningen, Udligningen. Der er ogsaa en anden Vej at gaa, hvis man vil have dette Forhold ændret, nemlig at lade Staten tage en større Part af de lovbestemte Udgifter. Dette har mit Parti peget paa som en Udvej, der var bedre end den stærkt udviklede Udligning.

Vi ønsker imidlertid ikke at afvise en Ordning, som tilsigter større skattemæssig Lighed inden for Kommuner som dem, der her er Tale om. Men ogsaa her kan man gaa mere end en Vej. Det blev omtalt af den forrige Taler, at der adskillige Steder er sket Sammenslutning, og det er rigtigt. Sammenslutning eller Indlemmelse er en Vej, som er blevet brugt, og som kan bruges. Noget saadant har vel ogsaa i dette Tilfælde været ønsket fra den ene Parts Side, nemlig København. Jeg husker i alt Fald fra en tidligere Forhandling her i Salen, vistnok om de københavnske Skatteforhold, hvorledes Repræsentanter for København og Repræsentanter for Frederiksberg var inde paa, hvad der talte for, og hvad der talte imod Indlemmelse eller Sammenslutning.

Det er altsaa en Vej, man kan gaa, men Forslaget her tager Sigte paa at naa det samme, økonomisk og skattemæssigt, som man vilde naa ved en Indlemmelse, medens man i øvrigt fortsætter med den nuværende Tilstand, forfatningsmæssigt set, altsaa Selvstyre. Naar man vil gaa den Vej, mener mit Parti imidlertid, at Sagen bør behandles sammen med Landsudligningen; stykkevis Udligning tror jeg ikke bringer fuld Lighed til Veje, saadan som det tilsigtes. Naar vort Parti i det andet høje Ting har stillet Forslag om nærmere Overvejelse og Undersøgelse af hele Problemet i et særligt Udvalg, er det ikke, fordi vi tilsidesætter den meget omfangsrige Kommissionsbetænkning eller underkender Kommissionens Arbejde, tværtimod, vi anerkender, at der er gjort et meget stort Arbejde og fremskaffet et omfattende Materiale til Belysning af de forskelligartede Forhold inden for de paa-gældende Kommuner. Men den foreslaaede Ordning betegner noget forholdsvis nyt, som Rigsdagen maa tage sit Ansvar over for; man har ikke Lov til helt at lægge Ansvaret over paa den Kommission, som har tilveje-bragt Materialet. Det er altsaa den Stilling, vort Parti har taget under Behandlingen i

det andet høje Ting, og den kan vi fuldt ud tilslutte os.

At komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget finder jeg ikke særlig Anledning til, naar vi har denne principielle Opfattelse, men jeg har dog et Par Bemærkninger at fremsætte.

For det første har jeg det Indtryk, at København faar Fordel af, ja, man kan næsten sige: faar baade i Pose og Sæk ved den Udligning, som man er begyndt at slaa ind paa. Vi ved, at ved Refusionsordningen opnaaede København en ikke ubetydelig Lettelse af sine skattemæssige Byrder, idet den faar en hel Del refunderet fra Landets øvrige Kommuner. Til Trods for at Hovedstaden — det gælder ikke alene de tre Kommuner under eet, men ogsaa Københavns Kommune alene — slet ikke er vanskeligt stillet i Forhold til Landets øvrige Kommuner, fik den en Fordel, og efter den her foreslaaede Ordning vil den yderligere faa en Fordel.

Man ser af Betænkningen, at Repræsentanterne for Frederiksberg Kommune beklager sig over den Maade, hvorpaa Udligningen skal praktiseres, nemlig i to Tempi i Stedet for som oprindeligt foreslaaet en samlet Udligning mellem de tre Kommuner, og jeg kan ikke se rettere, end at de har nogen Ret i deres Kritik. Nu var det ganske vist Frederiksberg Kommune, der krævede, at ogsaa Gentofte skulde drages med ind under Udligningen, men dens Repræsentanter beklager sig — efter min Mening med nogen Ret — over, at det sker paa den Maade, at Frederiksberg ikke alene ingen Fordel faar af det, men ligefrem, hævder de, straffes ved det, og jeg kan med min bedste Vilje ikke se andet, end at de i alt Fald til at begynde med faar en ugunstigere Stilling, end de vilde have faaet, hvis det kun var København og Frederiksberg, der udlignede. Man kunde spørge: Hvorfor skal det ikke tages under eet? Hvorfor skal vi først have denne stykkevise Udligning, som efter min Opfattelse vil virke forstyrrende paa Helheden, hvis vi skal have en samlet Landsudligning? Der er ogsaa rejst Indvending fra Københavns Amsraad; det vedrører nu ikke selve Forslaget, men man er altsaa ogsaa interesseret fra den Side og mener, man burde have Lejlighed til at gøre sin Indflydelse gældende, da Gentofte Kommune er en Del af Københavns Amt. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvorvidt det er berettiget, eller hvilken Indflydelse det vil faa, men det er et Spørgsmaal, som jeg